

Hlučínské tradice a zvyky v literatuře – Advent

Národopisné paběrky z Hlučínska

Ludmila Hořká

Kravaře 2002.

Úryvek z kapitoly, v níž se autorka věnuje tradicím a zvykům na Hlučínsku z období adventu.

Str. 5

...

Na sv. Kateřinu večer chodívají mladé děvuchy do sadu si uřezat třešňovou větévku. Do štědrého večera jim ve sklenici vody krásně rozkvetě. Je-li těch kvítků do suda, děvucha věří, že se do roka vdá, lichý počet znamená, že do roka svatba nebude.

Pilně se chodí na roráty a zachovává se půst. O adventě se chodí do kostela v tmavých šatech.

Na sv. Ondřeje chodívají děvuchy o půlnoci chvěti plotem a říkají toto tajemné zaklínadlo: „Ondřeju, Ondřeju, já ti plotem chvěju, pošli mi, Ondřeju, toho, co budu do roka jeho.“ Z které strany se ozvou kroky, z té čekají děvuchy ženicha. Nebo též říkají: „Ozvi se mi pse – z kerej strany přide dněs.“ A z které strany na toto zvolání pes zaštěká, z té bude ženich.

Na sv. paní Barborku se modlivaly naše stařenky tuto neumělou a podivnou modlitbičku:

Svata pani Barborka rano stavala,

do kostelička chodivala,

k Panu Bohu se modlivala.

Přiletěli tře svati andělíčkové,

vzali ju na svojich křidelkoch do nebe.

Nebesa se otevřely, dušičky se radovaly,

enem jedna ni, co otce a matku bijavala.

Ja sem to něučinila, enem sem se pomyslela:

„Ty dušičko, ty maš taky velky hřich,

čemus tež to učinila?

Ty spasena něbuděš, dokad' něpoličiš

písečku v moři, trávy na zemi.

To puďděš do věčnej slavy

jak slunce za hvězdami.“

Na svatého Mikuláše chodívá tu ještě pořád světec s čertem, aby dobré odměňoval a zlé trestal.